

at den, der forfalffer Levnetsmidler, skal straffes efter Paragrafen. — Med Hensyn til § 11 vil jeg endnu tillade mig at bemærke, at jeg tror ikke, det er heldigt, at det der hedder, at det er „Domsfældelserne“, der blive at bekjendtgjøre. Som jeg allerede tidligere har udtalt, vil det i mange Tilfælde, som kun er Gjenstand for politivetlig Forsøgelse, ikke komme til Domsfælde, men til mindelig Afgjørelse. Jeg tror imidlertid, at der ikke er noget af de Straffemidler, Lovforslaget har, som vil være skarpe og mere virksomt for det Niemed, som skal opnaas, end netop denne Bekjendtgjørelse, og den bør man ikke kunne slippe fri for, fordi Sagen maatte paa Grund af, at den er bleven Gjenstand for politivetlig Behandling, afgjøres med Forlig. Jeg vil derfor ogsaa henstille til det eventuelle Udvalg i Stedet for „Domsfældelser“ at sætte „retslige Afgjørelser“ eller Sligt. At jeg, efter hvad jeg har ytret om § 5, meget vilde sætte Pris paa, at denne Paragraf optoges blandt de Paragrafer, i Genhold til hvilke afsagte Straffedomme og andre retslige Afgjørelser skulle være Gjenstand for Bekjendtgjørelse, er en Selvsjølge. Jeg tror, at det vil være et virksomt Middel ogsaa overfor dem, der forhandle Kjøb af selvøde eller syge Kreaturer, at en saadan Mands Navn bekjendtgjøres, at det i Bekjendtgjørelsen siges, at han har foretaget et saadant Salg uden i Forveien at have ladet Dyret undersøge i Overensstemmelse med Lovgivningen. — Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale, at man fremmer dette Lovforslag hurtigst muligt og søger at bringe de bedst mulige Resultater ud deraf, hvortil jeg særlig henregner, at man vil stærke eller udvide de Midler, som i § 2 stilles til Politiets Naadighed for at efterspore Forsalfkninger.

Bust: Jeg er det ærede Medlem fra Odense (Koch) taknemmelig for en hel Del af hans Udtalelser, navnlig naar han udtalte, at han ikke alene ikke kunde være med til at oprette Slagtehusene nu, men end ikke kunde gaae ind paa med Tiden at faae disse Slagtehusene indførte i Kjøbstaderne. Derimod er jeg ikke enig med det ærede Medlem, naar han med Hensyn til § 5 om Salg af Kjøb af syge og selvøde Kreaturer udtalte sig paa en Maade, som jeg er vis paa, han ikke vilde have gjort, hvis han havde vidst, hvordan det, han foreslog, vilde komme til at tage sig ud i det praktiske Liv. Jeg tror, at han da ikke vilde have tilraadet saa strenge Forholdsregler, som han nu syntes tilbøjelig til, i alt Fald foreløbig, at foreslaa indførte. Han udtalte, at Kjødet af saadanne syge og selvøde Kreaturer maatte ikke alene ikke sælges, men det maatte overhovedet ikke benyttes til Levnetsmidler. Jeg skal da gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, hvad han f. Ex. vilde sige i et Tilfælde, som saa ofte indtræffer navnlig for os Landmænd, — paa de større Gaarde omtrent hvert Aar —

at Køerne, naar de komme fulne ud paa Græs, paa det nye Kløver, forsluge sig, faae Trommesyge og maatte styrte derved. Maa jeg nu spørge, om det virkelig er det ærede Medlems Mening, at vi aldeles ikke maatte benytte Kjødet af saadanne Dyr (Koch: Det er en Misforstaaelse). Ja, det hører da ind under selvøde Kreaturer. Der kunde paavises flere Tilfælde af den Art. Det hender saaledes, at et Kreatur river sig løs i Stalden og kommer til Noget og saa næste Morgen findes liggende dødt. Skulde vi saa hente Dyrslægen, for at lade ham grave et saadant Kreatur ned, uden at vi maatte benytte dets Kjød? Det kan jeg ikke antage er det ærede Medlems Mening, for saa kan jeg henvise til et nærliggende Tilfælde, hvor man ikke bærer sig saadan ad, nemlig med Hensyn til selvødt Vildt. Den eneste Ulykke, der er sket, er jo kun den, at Blodet ikke er sludt ud, men ellers er jo Dyret fuldstændig frisk. Vildtet spises jo ogsaa i saadanne Tilfælde som en ren Delikatesse af fine Folk. Jeg er overbevist om, at det ikke kan være det ærede Medlems Mening at ville have Bestemmelserne i § 5 stærkede. Og tror det ærede Medlem nu ogsaa, at Dyrslægerne — deres Dygtighed bliver aldeles usfortalt —, efter deres i Almindelighed treaarige Uddannelse paa Veterinærskolen, kunne være i Stand til paa en retfærdig og billig Maade at bedømme saadanne Tilfælde, hvorved der ofte tilføies ikke blot Folk, som have Gyne dertil, men ogsaa Smaafolk store Tab. Jeg tror atkjaa, at det ærede Medlem og jeg vilde kunne blive endnu mere enige, naar han ikke var saa forfærdelig streng paa dette Punkt. — Maa ske jeg med den ærede Formands Tilladelse maa gjøre endnu en kort Bemærkning til den høitærede Justitsminister. Han kom ind paa at omtale de Ting, der ere nævnte i § 1; men det forekommer mig, at nu har det ærede Medlem for Odense leveret grundige Beviser for, at der bør medtages flere Ting, f. Ex. amerikansk Fedt. Derved komme vi ind paa en saadan Mangfoldighed af Ting, at jeg tror, det var heldigere, om der sket ingen Ting var særlig nævnt i § 1; thi derved kommer blot en stor Del Ting, som ere ligesaa vigtige som de udtrykkelig nævnte, til at staa i anden Række.

Koch: Det ærede Medlem maa have misforstaaet mig, og det gjør mig ondt, hvis mine Udtalelser have givet ham berettiget Anledning dertil, hvis han tror, jeg vilde forlange i et saadant Tilfælde som det, han nævnte, hvor et Kreatur er dødt af Trommesyge, at Dyret da ikke maatte benyttes. Nei, det, jeg forlanger, er kun, at naar et saadant Dødstilfælde indtræder, skal der tilkaldes en Dyrslæge, som, naar Dyret er slagtet, undersøger, om der er Noget til Hindrer for, at Kjødet benyttes, og for saa vidt han ikke finder, at der Noget i Veien derfor, kan man for mig